

Dal barbée

Butéga da barbée, saran stai i des
d'un di d'inverno, gerà me'n tòcch da giaz.
Gh'è 'n vecc setà giò lì, dò volt al mées
al và dall'Umbertùn, mèzz malcapàzz.

"Pö disan che nün vecc sèmm la sagèza!"
"Parché? Sètt mia dacòrd?" diss l'Umbertùn.
"Ma sa fa a vess dacòrd, l'è 'na stranèza
pensà ca i ann ta dann sudisfaziùn.

Damm a tràa e tàas: ga vedi 'me'n trapùn
dà quij bèi sguerc, ul pegg da la sò raza;
süti a cambià i ugiàa, visìn, luntàn,
pö ma scunfündi ul Pèpp cunt 'la Tognàza."

Prepara l'Umbertùn ul sò mestée,
un fiö cal sa 'l dialètt al rid surniùn.
Ciàpa fiàa quell vegètt, lì dal barbée
e pö tàca a cantà la sò canzùn:

"Ma döör un brasc, 'na gamba e la dentèra."
"O la Martina, te sètt propri rott!"
"Tàas ca l'è mia finida. Quand vegn sira
mi gh'ho la tremarèla, e 'n rebelòtt

da scalmàn, penséer, paür e cöör cal bòfa.
Ma disèdi da nòtt tri o quàtar volt.
Da giüin i me sögn evan dòn biòtt,
mo, sa va ben, a sögni pü nagòtt."

"Madona benedèta, te finì?"
dumanda l'Umbertùn, cunt ul penèll.
"Finì cusè. Anmò da incumincià
a cüntà sü ul bel güst du l'invegiàa."

E giò 'na sumenàva da magàgn,
i dulùur sèmpar svelto da lünedì
e pö i màa di altar di, e l' venerdì
Calvàri preferì da tücc i dagn.

"Fa adàsi, barbèe, cunt la tò lama"
a fa ul vegètt, cal cüra i sò cavèj,
quàtar da nùmar, sùra 'n cò pelà.
"Vöri tegnji da cünt, ti fa 'l tò mèi."

Pö 'l vegètt fa la mòsa da partì
cunt n'altra sarasina da dulùur.
"Pütòst" a dis l'Umberto, "fàmm capì"
e ciàpa in man i ròbb dul so laür.

"Te menziunà magàgn da chi e da là.
Ta döör stòmigh, fidigh, urègia e barbarèll;
mò sunt curiùus: e adèss, che l'atrèzz là
fà citu perché mòrt o l'è anmò bèll?"

"Tàas, Umbertùn, te gh'hétt un fiö in butéga"
e varda da la part dul giuinòtt.
"Pènsa par ti, a lü sa gha ne frèga,
sa ta vörett che sapia: ul nost dialètt?"

E alùra quel vegètt sa inurgugliss:
"Me car barbée, a cünt da quèla part
pödi di ca la fadiga ad ingrigiss;
viscura 'mè'n pessin: presentat, arm!"

L'Umbertùn fa la mòsa da chi al pènsa:
'Càscia no bàll, ca a la tò età fann riid.'
"Amiis barbée, cünti no bàll, la scienza
ta regàla 'l bumbùn cal fa surid."

Ma la fàcia al vegètt la sa scüriss:
"Anca chi, Umbertùn, l'è mia Natal.
Ta dann 'na pilulèta e lü 'l guariss,
...ma tröva la manèra da duprall."